

[Undervisnings- og forskningsministeren]

Det er et generelt problem på de små seminarier, at man også har problemer med at holde på eleverne. Altså når man har fået oprettet holdene, er der en tendens til, at eleverne siver bort, hvad årsagen så end kan være.

Jeg synes, at man i stedet for at blive ved at sørge over, at der ikke længere er læreruddannelse i Ranum, bør glæde sig over, at Ranum fik fuld erstatning. Der er i dag lige så mange studerende, som der var i de sidste år, man havde lærerseminariet. Man har i dag en institution, som har udsigt til i mange år fremover at kunne samle elever nok. Hvis man fik sit lærerseminarium tilbage, skulle man gå i evig frygt for, at den ene eller den anden minister eller den ene eller den anden situation kunne indbyde til, at man nedlægger to, tre, fire eller fem seminarier.

Sandheden er – det må vi indrømme – at mange af de argumenter, jeg brugte i den forrige debat, også kan bruges i denne. Sagen er, at vi har for mange seminarier. Det har den afgående seminariedirektør Tage Kampmann fuldstændig ret i. Vi skulle måske have nedlagt endnu et eller to i de store byer. Det kan være, vi gjorde for lidt i 1983 og 1982. Det tror jeg seminariehistorikerne vil sige. Derfor er tiden altså ikke inde til at oprette flere seminarier. Vi skulle snarere have nedlagt et par mere.

Seminarier er jo til for de studerendes skyld og for folkeskolens skyld. De er ikke til, de er ikke blevet – jo, det er de minsandten, de er blevet oprettet af hensyn til regionale interesser, det skal guderne vide, det ene efter det andet. Det var såmænd de sidst oprettede, der skulle have været nedlagt. For så vidt er det uretfærdigt, at det går ud over Ranum, som er et af de ældste, men det var jo elevmangelen, der gjorde det.

Vi skal passe på, at vi ikke i alt for høj grad gør læreruddannelsen til offer for alle mulige andre hensyn end hensynet til de studerende og til folkeskolen, som de er til for.

Helle Degn (S):

Om dette forslag den bemærkning, at det er et sært forslag. Når ikke engang den radikale gruppe kan stå sammen om forslaget og tage det alvorligt, hvordan vil man så forlange, at det øvrige Folketing skal tage forslaget alvorligt?

Det er også sært, fordi logikken i forslaget fuldstændig halter. Man foreslår et forsøgsse-

minarium, endnu før det læreruddannelsesudvalg, som undervisningsministeren har nedsat, har færdiggjort sine tanker om en ny læreruddannelse, og det ligger på vores borde. Man foreslår, at vi tager udgangspunkt i 7-punktsprogrammet om folkeskolen som lokalt kulturcenter, endnu før forsøgene rigtig er igangsat og evalueret. Logikken halter helt og aldeles.

Den skjulte dagsorden – for det er jo det, der er tale om her – er et lokalt politisk beskæftigelsesinitiativ. Det er vist ikke andet, der ligger bag dette forslag.

Socialdemokratiet føler en forpligtelse og et ansvar over for en samlet og afvejet seminariekapacitetsplanlægning, hvorfor vi ikke kan medvirke til blot at behandle ét seminarium, her altså Ranum Statsseminarium, som enkelt-sag. Vi skylder hele seminarieverdenen, at vi ser hele sektoren i sammenhæng.

Skal kapaciteten en dag udvides, må det først og fremmest gælde for de 1- og 2-sporseminarier, som efter vores opfattelse må leve i en tid med et forringet undervisningsmiljø. Det skylder vi også de mange seminarielærere og studerende over hele landet, som har måttet leve med den samlede planlægning, der til dato opereres efter. Det hensyn skylder vi måske mest de mange seminarielærere, de mange lærere, som i de senere år her er blevet afskediget som konsekvens af Folketingets beslutninger.

Socialdemokratiet ønsker fornyelser af folkeskolen, vi ønsker fornyelser af læreruddannelsen, men efter en samlet planlægning og en samlet vurdering og beslutning. Derfor må Socialdemokratiet selvfølgelig afvise dette forslag.

Kirkegaard (KF):

Det er ikke svært at forestille sig, hvor smertefuldt det må være for et lokalsamfund at skulle tage afsked med en uddannelsesinstitution. Der er derfor heller ikke noget at sige til, at den lokale befolkning og de lokale myndigheder kæmper for at bevare Ranum Statsseminarium.

Men dette forhold behøver ikke at være ensbetydende med, at vi skal efterkomme ønsket om at genåbne Ranum Statsseminarium. Vi skal i Folketinget naturligvis ikke kun vurdere sagen ud fra lokalpolitiske synsvinkler, men er nødt til at se de lokale spørgsmål i sammenhæng med overordnede landspolitiske hensyn.